

[Socialministeren.]

at vi ikke agter at røre ved de fondsdannelser, der vedrører den sociale pensionsfond og dagpengefonden.

Orla Møller: Den debat, vi har ført i nogen tid om finanspolitik og skattepolitik, bliver vi naturligvis aldrig færdige med i det høje ting, og på et eller andet tidspunkt må man gøre op med sig selv, hvor meget længere man nu kan komme i denne debat. Jeg har den opfattelse, at vi efterhånden er nået dertil, at nu ligger der nogle konkrete forslag på bordet, som der skal tages stilling til. Derfor tror jeg ikke, der er grund til at gå dybere ind i detaildebatten på nuværende tidspunkt. Men der er et par enkelte ting, jeg føler det nødvendigt at komme med nogle kommentarer til.

Det er for det første det, der blev omtalt som den politiske del af debatten, nemlig drøftelsen om udsættelse eller ikke udsættelse af udskrivningsprocenten. Jeg vil gerne på det kraftigste vende mig imod, at dette skulle være den politiske del af debatten. Det er det bestemt ikke. Hvis den overhovedet skal vurderes, må det være som en usund gevækst på den politiske debat. Jeg giver hr. Dahlgaard ret i, at der skal en ualmindelig stor pudseklud til, hvis man konstant skal aftørre alt det skidt, man kan finde på at kaste mod landets statsminister. Jeg er parat til at tage den største pudseklud frem, og jeg vil derfor gerne sige nogle bemærkninger i forbindelse med den debat, der har været om dette nu.

Jeg har været meget forundret over, at man ville påstå, at der skulle være tale om et løftebrud. Det er klart erkendt fra statsministerens side og også af os i socialdemokratiet, at der bestod en aftale. Det er aldrig blevet bestridt. Det er lige så klart, at vi forsøgte at få denne aftale ændret, men at oppositionens partier ønskede den formelle aftale fastholdt. Derefter var der kun ét at gøre: gå i grupperne og få undersøgt, om grupperne også havde denne indstilling. Inden vi gik til gruppemødet i den socialdemokratiske gruppe, bad statsministeren mig om at sige, at hans indstilling var, at vi skulle stå fast på den aftale, der nu engang var truffet, og denne indstilling fulgte den socialdemokratiske gruppe.

Det er vist så kort en redegørelse for forløbet i denne sag, som overhovedet kan gives, og på den baggrund må man nok sige, at det, der har kunnet læses i aviserne i de sidste par dage, og hvad der er blevet fremført af politikere i denne sag, nærmest må betegnes som det stik modsatte af sandheden.

Ikke mere om det.

Det næste, jeg godt vil sige en generel bemærkning om, er den argumentation, man fra oppositionens side fører over for forslagene.

Hr. Poul Schlüter sagde f. eks., at de ændringsforslag, der var kommet, slækker de finansielle virkninger af hele oplægget. Så var det da egentlig meget rimeligt, om man ud fra en sådan betragtning havde ønsket at fastholde den finansielle virkning og var gået ind i debatten på det grundlag. Men det gør man ikke.

Der var måske lidt af en sensation i, at hr. Poul Schlüter nu kom med et vældigt oplæg til besparelser på godt og vel 2 milliarder kr. Men jeg må indrømme, at selv med den korte tid, der er til at kikke på tallene, når man sidder midt i debatten, havde jeg alligevel mulighed for at skønne, at der ved nærmere eftersyn bestemt intet sensationelt var i forslaget, for alle de poster, der blev nævnt, på et par undtagelser nær, er jo hentet fra de papirer, som stammer fra regeringens spareforanstaltninger. Jeg skal indrømme, at der er nogle forslag yderligere, og jeg ville egentlig have sat meget stor pris på, om de var kommet frem i udvalget, hvor vi drøfter disse ting, for nogle måneder siden. Men jeg erkender, at sent er bedre end aldrig. Jeg har som økonomi- og budgetministeren en meget positiv indstilling til at overveje nogle af disse forslag, og jeg har også en meget negativ indstilling til nogle af dem. Men i det store og hele har man faktisk lavet en sammenblanding af de 1.700 mill. kr., regeringen allerede har lavet besparelsesforslag om, og så nogle yderligere, og det skal vi selvfølgelig have udredt noget nærmere.

Jeg skal ikke gå dybt ind i debatten om afgiften af ejendomssalg, men vil dog gerne sige i forbindelse med det, fru Hanne Budtz sagde, at det afhænger dog meget af, hvorvidt vi befinder os i købers eller sælgers marked, om det bliver den ene eller den anden